

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ*

ΤΗΣ

ΝΘΟΜΑΡΤΥΡΟΣ ΑΡΓΥΡΗΣ

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Ἦχος Δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Γυναικείῳ μὲν σώματι, ἀνδρικῶ δὲ φρονήματι, ἀνδρικὰ διήνυσας ἀγωνίσματα, ἀνδρῶν ἐν μέσῳ οἰκήσασα καὶ πάθη νεκρώσασα ἐν ζοφῶδει τῇ εἰρκτῇ καὶ τυράννουσ ἀισχύνασα καρτερία σου, Ἀργυρῇ, ταῖς φρικταῖς σου δὲ βασάνοις τὸν μολύναι σε ζητοῦντα δεινὸν ἐχθρόν σου κατήσχυνας.

Του ἐχθροῦ μηχανήματα ὡς ἀράχνας διέλυσας, Ἀργυρῇ πανθαύμαστε, καὶ ἀνίσχυρον αὐτοῦ τὸ κράτος ὑπέδειξας, δυνάμει τοῦ πνεύματος καὶ ἀμόλυντον αεὶ σεαυτὴν διετήρησας· διὰ τοῦτό σε εἰς θαλάμους φωτὸς τοῦ ἀνεσπέρου, κατηξίωσεν ὁ Κτίστης καὶ στέφει θείῳ ἐκόσμησε.

* Ἡ Ἀκολουθία δὲν ὑπάρχει ἐν τῷ Μηνολογίῳ καὶ διὰ τοῦτο ἠναγκάσθημεν νὰ τὴν περιλάβωμεν ἐνταῦθα. Μέχρι τῶν ἡμερῶν ἡμῶν οἱ ψάλται ἔψαλλον ἀπὸ χειρογράφου.

Τυραννῶν σε ὁ Τύραννος, Ἀργυρῆ, κατηνάγκαζε τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι, τὴν ζωὴν ἡμῶν, ἀλλὰ σὺ ὄντως κατέπτυσας βασάνους τοῦ σώματος, καὶ ἀπήλαυσας, σεμνή, εὐφροσύνην οὐράνιον· ὅθεν ἅπαντες μετὰ πόθου τιμῶντες προσκυνοῦμεν τὸ πολυαθλὸν σου σκῆνος καὶ τὸν Σωτῆρα δοξάζομεν.

Καὶ τὰ μέλη τοῦ σώματος στρεβλουμένη, θεόσοφε, καὶ τὸν σάλον ἅπαντα ὑπομένουσα, δεινῶν βασάνων καὶ θλίψεων, εἰρκτῶν καὶ κακώσεων, οὐκ ἠρνήθης τὸν Χριστόν, ἀλλ' αὐτὸν ἀνεκήρυξας Θεὸν δίκαιον· ὅθεν Μάρτυς ἠξίωσαι τῆς ἄνω βασιλείας καὶ τοῦ κάλλους, ἔνθα τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον.

Δόξα: Ἦχος β'.

Τῶν αἱμάτων σου, τοῖς ρείθροις, Ἀργυρῆ ἀξιόγαστε, διηνεκῶς ἐργάζη, ἀσεβείας μὲν ποντισμόν, τῆς δὲ εὐσεβείας ἀρδεύεις τὰς ἀρούρας, αὐξάνουσα ἐν αὐταῖς τὸν στάχυν τῆς πίστεως, διὰ τοῦτο παραδόξως καὶ μετὰ θάνατον ὤφθης, διὰ τοῦ ἀθλητικωτάτου σου σκῆνους, νεφέλη πηγάζουσα ὄμβρους τῶν ἰαμάτων· πρέσβευε τοίνυν τῷ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντι Σωτῆρι Θεῷ, καὶ ἡμᾶς κατὰ τῶν τῆς πίστεως ἐχθρῶν ἐνισχύσαι καὶ δωρήσασθαι πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν: Τὸ τῆς ἑορτῆς.

Εἴσοδος: Φῶς ἱλαρόν. — Ἀναγνώσματα: Ζῆτει Ἀπριλίου 23.

Εἰς τὴν Λιτὴν ἰδιόμελα.

Ἦχος Α'.

Σοφίας τῆς ἄνωθεν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐμφορουμένη πλουσίως, ἡ ἔμφρων καὶ ἐκλεκτῆ ἀθληφόρος Ἀργυρῆ, κατήσχυεν ἄρδην τυραννούντων τὰ φρυάγματα, ἀσέλγειαν κτηνώδη, θωπείαν τὴν ἄμετρον καὶ μιαρὰς αὐτῶν ὑποσχέσεις· καὶ ἀθλητικῶς τούτους εἰς τέλος κατέβαλε, ρητορεύουσα θεία διδάγματα. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς ταῖς ἀθληφόροις συγχορεύουσα, πρέσβευε, Ἀργυρῆ, τῷ Σωτήρι καὶ Θεῷ, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος Δ'.

Ἰσχύϊ παρὰ Χριστοῦ ρωσθεῖσα, θεόφρον Ἀργυρῆ, καὶ θεοπνεύστου σοφίας πλησθεῖσα, ἔστης πρὸ τοῦ βήματος γενναίως τοῖς τυραννοῦσιν ἀνθισταμένη· καὶ τὸν μὲν νόμιμον σύνευνόν σου τιμῶσα, τὸν δὲ Ἰησοῦν ὡς Θεὸν ἀφόβως κηρύττουσα, παρὰ τῶν ἀπίστων ὑπέστης ἀνυποίστους βασάνους καὶ πολυχρόνιον κάθειρξιν. Πρέσβευε τοίνυν Χριστῷ τῷ Θεῷ ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων τὴν μακαρίαν σου ἀθλησιν.

Ρωμαλιότητι νοός, εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως κατήσχυνας, Ἄργυρῆ πανεύφημε μάρτυς, τοὺς τῆς ψευδοῦς γνώσεως τῷ βυθῷ κυλινδουμένους τυράννους, ρητορεύουσα σαφῶς ἐν ζοφώδει τῇ εἰρκτῇ θεογνωσίας θεῖα δόγματα· δι' ὃ καὶ δικαίως ἠξιώθης ἀπολαύσαι τῆς διαδόχου βασιλείας τῶν οὐρανῶν, αἰτοῦσα εἰρήνην τῷ κόσμῳ καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα: Ἦχος πλ. δ'.

Ὅτε τὸ ἀθέμιτον τυραννικὸν ἐγένετό σοι πρόσταγμα, τόν τε Χριστὸν καὶ τὸν νόμιμον σύνευνον ἀρνήσασθαι, σωφρονεστάτη Ἄργυρῆ, καὶ γάμον μιαρὸν συνάψαι καὶ τῇ πατρῷα πίστει ἀποταχθῆναι, καὶ βία πολλῇ σοι ἐπέφερετο, ἀφορῶσα τὴν σῆς ψυχῆς σου ἀπώλειαν τότε, πανεύφημε, ὡς τις ἀστήρ φαεινὸς ἐξέλαμψας ἐν εἰρκτῇ τῇ ζοφερᾷ, ἀπιστίας ζόφον καὶ λαγνείας διώκουσα, καὶ φέγγος εὐσεβείας ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν ὑπανάπτουσα, καὶ τρανῶς ἐκβοῶσα, Θεὸς μέγας τυγχάνει ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστὰς τριήμερος, ἐν ᾧ πάντες οἱ εὐσεβεῖς καυχώμεθα. Ὅθεν καὶ ἐπαξίως ἀθλητικῶ στεφάνῳ στεφθεῖσα, πρέσβευε διηνεκῶς ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν: Τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σὺ ἀγαθὰ τὰ παρόντα σπουδῇ ἀντήλλαξας, πίστεως τοῦ Σωτῆρος, Ἄργυρῆ ἀθληφόρε, καὶ ἔστερξας ἐκ πόθου οἰκεῖν καρτερῶς τὸ δεινὸν δεσμοτήριον, καὶ γὰρ ὁ ἔνθεος πόθος τοῦ ποιητοῦ, τὴν ἀγάπην τῶν κτισμάτων νικᾷ.

Στιχ. Ὑπομένουσα ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Μόνον τὴν ἔνθεον πίστιν Χριστοῦ ποθήσασα, καὶ τῆς ὀρθοδοξίας ἀληθεία θελχθεῖσα, τοῦ σώματος τὸ κάλλος ἐβδελύξω, σεμνή, καὶ τὴν βίου τερπνότητα, καὶ ταῖς βασάνοις παρέδωκας σεαυτήν, Ἄργυρῆ θεομακάριστε.

Στιχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου, καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Σὺ ἀληθῆς ἀθληφόρος, ταῖς θείαις πράξεσιν, ἐδείχθης τοῦ Κυρίου, Ἄργυρῆ, ἐν τῷ κόσμῳ, δι' ὃ καὶ οὐρανοῦ χαρᾶς ἔσασε καὶ βασιλείας ἠξίωσαι, καθικετεύουσα τοῦτον ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων σου τὰ λείψανα.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Ἦ μόλις γάμῳ ὁμιλήσασα γυνὴ τρυφερά,
Ἄργυρῇ ἢ πανένδοξος, τὸ θρέμμα μὲν τῆς Πρού-
σης, τοῦ Βυζαντίου δὲ τὸ καύχημα, ἴσχυσε τὴν
ὑπερήφανον ὄφρυν καταστρέψαι τοῦ ἀλάστορος
τυράννου, τὴν εὐσέβειαν αὐτῆς βουλομένου με-
ταστρέψαι καὶ τὴν ἐν γάμῳ μολύναι αὐτῆς παρθε-
νίαν. Ὅθεν τοῦτον νικήσασα, ἀνῆλθεν εἰς οὐρα-
νοὺς μετὰ δόξης, ἔνθα νῦν πρεσβεύει τῷ ἀναστά-
ντι Θεῷ, φυλάττειν ἐν εἰρήνῃ τῶν ὀρθοδόξων τὰ
πλήθη, ἡμῖν δὲ τοῖς ἐν πίστει τιμῶσιν αὐτῆς τὸ χα-
ριτόβρυτον σκῆνος, δωρήσασθαι ἰλασμόν καὶ τὸ
μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας.

Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Τυράννους κατήσχυνας ἐν τοῖς βασάνοις, σε-
μνὴ δειχθεῖσα, πολυάθλε, ὥσπερ ἀδάμας στερρός,
Χριστοῦ μάρτυς ἔνδοξε, ἔδειξας ἐναθλοῦσα πρὸς
Χριστὸν τὸν Σωτῆρα, ἔρωτά τε καὶ ζῆλον καὶ ἀκό-
ρεστον πόθον· δι' ὃ σε, Ἄργυρῇ, αὐτὸς ἀξίως ἐδό-
ξασε.

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

(Ἀπόλυσις).

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

(Μετὰ τὴν α΄ στιχολογίαν).

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀμνὰς ὡς λογικὴ τῷ ἀμνῷ καὶ ποιμένι προή-
χθης εὐθαρσῶς διὰ τοῦ μαρτυρίου, τὸν δρόμον τε-
λέσασα καὶ τὴν πίστιν τηρήσασα· ὅθεν σήμερον
μετὰ χαρᾶς προσκυνοῦμεν, Ἄργυρῇ σεμνῇ, τὸ χα-
ριτόβρυτον ὄντως καὶ ἔνδοξον σκῆνός σου.

(Εἶτα τῆς ἑορτῆς).

(Μετὰ τὴν β΄ στιχολογίαν).

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον λόγον.

Ἀργυρῆς τῆς πανσέπτου ἀνευφημήσωμεν
τὰς βασάνους, τοὺς ἄθλους καὶ τὰ παλαιόματα, ἃ
ὑπέστη καρτερῶς διὰ τὸν Κύριον, καὶ καρδίᾳ καὶ
ψυχῇ πιστῶς βοήσωμεν αὐτῇ: πανθαύμαστε ἀθλη-
φόρε, ὡς εὐσεβείας τὸ δεῖγμα ἡμῶν τὴν πίστιν λι-
ταῖς σου στήριξον.

(Εἶτα τὸ τῆς ἑορτῆς).

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμεν. Ἦχος δ΄. Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον καὶ προ-
σέσχε μοι.

Στιχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτρας τοὺς πόδας μου· καὶ κατεθύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Πᾶσα πνοή.

Εὐγγέλιον: (Κατὰ Λουκᾶν) Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς, πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ κλπ. (ζήτησι Νεομ. 6).

Ὁ Ν' [50] ψαλμὸς Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Δόξα. Ταῖς τῆς ἀθληφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

Ἰκετεύουσα Χριστόν, μὴ διαλίπεις, Ἀργυρῆ ἀθληφόρε, ρύσασθαι δεινῶν καὶ παντοίων πειρασμῶν τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ὁ ἱερεύς: Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς δ' καὶ τῆς ἀγίας εἰς δ'.

Ῥδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ Ἐρυθραῖον.

Ταῖς θεαῖαις τῶν Ἀθληφόρων τάξεσιν ἀγαλλομένη νῦν, ὧ ἀθληφόρε θεία Ἀργυρῆ, καὶ Χριστοῦ ἀπολαύουσα τῆς θεϊκῆς λαμπρότητος τοὺς σὲ τιμῶντας καταλάμπρυνον.

Τὸ θῆλυ, ὧ Ἀργυρῆ πανεύφημε, ἀρρενωθὲν τὴν ὄφρυν, τοῦ καυχωμένου πρῶην ἀναιδῶς, καταστρέψαι εὐσέβειαν τῇ ἀσθενεῖᾳ σώματος καὶ σθένει θείῳ καταβέβληκε.

Δόξα.

Σταυρῶ σε ἀνυψωθέντα, Κύριε, καλῶς πιστεύουσα τῶν αἰκισμῶν ἢ μάρτυς Ἀργυρῆ, ὑπομένει τὴν βάσανον, τῇ παναλκεῖ δυνάμει σου, δι' ἧς βροτοὶ ἐνευρώθησαν.

Θεοτοκίον.

Σαφῶς σε τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως νυμφῶνα, Ἀχραντε, καὶ λογικὸν γινώσκων καὶ φαιδρόν, ἰκετεύω ρυσθῆναί με νόσων ψυχῆς καὶ σώματος καὶ πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Ῥδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Λαμπρύναντος σὴν ψυχὴν τοῦ θείου ἔρωτος, σεμνή, βάσανον τῆς σαρκὸς ἠλόγησας καὶ τοὺς αἰκισμοὺς κατεφρόνησας.

Ἰσχυῖ τοῦ Πανουργοῦ, τὴν τοῦ ἀλάστορος ὄφρυν ἔρριψας, καὶ ὡς κόνιν πάντα συντρίψασα, τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ διεσκόρπισας.

Αἱμάτων σου αἰ ροαί, πῦρ ἀπιστίας, Ἀργυρῆ, ἔσβεσαν, τοὺς ἀσεβεῖς δὲ ἅπαντας ἤρδευσαν τῆς πίστεως νάμασιν.

Θεοτοκίον.

Ἐμοῦ, ἀγνή, τοῦ οἰκτροῦ, ἀμαρτωλότερος οὐδεὶς ἐπὶ γῆς, ὅθεν βοῶ σοι, Δέσποινα, ἴλεως γενοῦ μοι καὶ σῶσον με.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας. Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀνδρεία τὴν ψυχὴν, Ἀργυρῇ, ὀπλισμένη, παρέδωκας σαυτὴν εἰς παντοίας βασάνους, τῷ πόθῳ τοῦ Κτίστου σου φλεγόμενη καὶ ἔρωτι· ὅθεν ἤλεγξας τὴν τοῦ τυράννου μανίαν καὶ διάδημα παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσω τῆς νίκης λαμπρότατον.

Εἶτα τὸ τῆς ἑορτῆς.

Ἦδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τοῦ παντάνακτος τῷ πόθῳ ἢ σὺ καρδία, πυρπολουμένη ἄνθρακας, Ἀργυρῇ, τῆς πλάνης, σὴ ροὴ ἀπέσβεσεν αἱμάτων καὶ θάλασσαν ἀπιστίας πάσης ἐξήρανε.

Τοῦ τὴν πρώτην ἀπατήσαντα πάλαι Εὐαν, ἀθλητικαῖς ἐνστάσεσιν, Ἀργυρῇ, καθεῖλες, πάσας τὰς μεθόδους τε αὐτοῦ καὶ σοφίσματα ὅλως ἀσθενῇ ἀποδείξασα.

Ἀργυρῇ μεγαλομάρτυς, σὺ παρ' ἀπίστων, ὡς ἐκ θηρῶν ἀγρίων κατασπαραχθεῖσα, ἄμωμον ἐτήρησας, Θεῷ δὲ προσήνεγκας ἱερὸν σαυτὴν καλλιέργημα.

Θεοτοκίον.

Ρυπωθέντα με κηλῖσι τῆς ἀμαρτίας, ταῖς δραστικαῖς πρεσβείαις σου, ράντισον ὑσώπῳ καὶ τοῦ

μολυσμοῦ τῶν παθῶν καθάρισον, ἄχραντε, καὶ δεῖξον πολίτην οὐράνιον.

Ἦδὴ ε΄. Σὺ, Κύριέ μου, φῶς.

Τοὺς μύθους ἀσεβῶν, εὐσεβῶς σὺ διήλεγξας, μειώσασα πλάνην τούτων, Ἀργυρῇ ἀθληφόρε, τὸ κλέος καὶ κραταίωμα.

Ἐρύθημα βαφαῖς τῶν αἱμάτων τελέσασα, τὸ πρότερον τῆς ἀγνεΐας, Ἀργυρῇ, σαυτὴν, εἶτα Θεῷ οὕτω προσήνεγκας.

Τῷ κάλλει σου, Σωτήρ, Ἀργυρῇ ἢ πανεύφημος παρέδραμε τετρωμένη, τὰ τοῦ κόσμου ἡδέα, ἐν σοὶ μόνον ἐμβλέπουσα.

Θεοτοκίον.

Ἀνθρωπον πρὸς φθορὰν ἀνεκτῆσω τὸν ρεύσαντα διὰ τοῦ θεοῦ Υἱοῦ Σου, καὶ τὴν πρὶν ἀφθαρσίαν ἐνέδυσας, πανάσπιλε.

Ἦδὴ ς΄. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Σωτήρα τὸν ἀθάνατον τὸν μόνον ποθήσασα, τοῦ ὀρωμένου θανάτου νευρουμένη σθένει ἐπουρανίῳ, ἢ θεόφρων ἀνδρικῶς Ἀργυρῇ οὐκ ἐδειλίασεν.

Ἰδεῖν σου, βασιλεῦ τῶν αἰώνων πανάγιε, τὸ

ἀπαράμιλλον κάλλος, τετρωμένη ἔρωτι τῷ ἐνθέῳ,
τῶν βασάνων τὴν πικρίαν ἢ Ἀργυρῆ καθυπέμεινε.

Φρόνημα ἀνδρικὸν πρὸς τὴν πάλην ἀνέλαβες, ὧ Ἀργυρῆ θεοφόρε, καὶ εἰσηλθες μέσου τῶν τυραννούντων καὶ τῷ ξίφει τῆς εὐσεβείας αὐτοῦς ἐθανάτωσας.

Θεοτοκίον.

Φώτισον τὴν ψυχὴν μου, Μαρία πανάχραντε, ἀντιλαβοῦ μου καὶ ρῦσαι, μητρικαῖς πρεσβείαις σου, πάσης νόσου ἀνιάτου καὶ τοῦ σκότους τῶν πταισμάτων τὸν δοῦλόν σου.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεράνης σήμερον.

Ως σελήνη πάμφωτος ἔλαμψας κόσμῳ, ἐφάπλοῦσα τῶν πόνων σου μαρμαρυγὰς, ὧ Ἀργυρῆ, καὶ ἰαμάτων τοῖς κράζουσι: χαίροις μαρτύρων τὸ κλέος καὶ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Ιερωτάτην καὶ θείαν ἐν πίστει συγκροτοῦμεν πανήγυριν, ἅπαντες οἱ πιστοὶ φιλομάρτυρες, σοῦ τῆς ὑπὲρ ἀργύριον καὶ χρυσίον λαμπροτέρας πανευκλεοῦς ἀθληφόρου νεομάρτυρος Ἀργυρῆς, ἐπιτελοῦντες τὴν παμφαεστάτην καὶ ἔνδοξόν σου μνήμη γεραίροντες χαρμονικῶς τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον παλαιήματα, τὰς ἀριστείας καὶ τοὺς πόνους, οὓς

ὑπέστης, τοῦ διατηρῆσαι τὴν τε ἐν γάμῳ παρθενίαν καὶ τὴν ἀληθῆ πίστιν τοῦ οὐρανοῦ παμβασιλέως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἀμόλυντα καὶ αἰτούμενοι τυχεῖν, ταῖς ἱεραῖς σου καὶ ἐνθέρμοις πρὸς αὐτὸν δεήσεσι, τῆς οὐρανοῦ ἐκείνης μακαριότητος, ἔνθα οἱ χοροὶ ἀγάλλονται τῶν βοώντων: χαίροις μαρτύρων τὸ κλέος καὶ καύχημα.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Τῆς Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῆς Ἁγίας ἐνδόξου Νεομάρτυρος Ἀργυρῆς.

Ἡ Ἀργυρῆ δὲ τῆς φυλακῆς βασάνοις ὑπὲρ τὸ ἀργύριον ἡμᾶς φαιδρύνει.

Μαρτυρικὸν λάβεν Ἀργυρῆ στέφανον ἐν τριακάδι,
Ἦς ἡ χάρις καὶ πάντων τῶν συνεορταζομένων βοηθείη καὶ διασώζει πάντας ἡμᾶς, παντὸς ἐπερχομένου ὀρατοῦ τε καὶ ἀοράτου δεινοῦ. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Σὺν ἀθληφόροις ἐν οὐρανοῖς, ἔνδοξε Ἀργυρῆ, πέλεις, αἰκισμοὺς καὶ μάστιγας καρτερῶς ἐν τῷ ψάλλειν ὑπομείνασα, εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Οὐ δειλιῶσα, ὧ Ἀργυρῆ, σὺ μᾶλλον καρτερικῶς ἤχθης πρὸς δεινὰς βασάνους, ἀναψυχὴν

αἰσθομένη καὶ κραυγάζουσα: εὐλογημένος εἶ ἐν
τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Λελαμπρυσμένη θεαρχικῶς ἀκτίσιν ὄλον τὸν
νοῦν, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν ἡμαύρωσας, Ἀργυρῇ, τῶν
τυράννων, καὶ κατέπληξας αὐτοὺς τοῖς θαύμασιν,
ἅπερ ἐν εἰρκτῇ ἐξετέλεσας.

Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ γαστρὶ σου κατασκηνώσας, κόρη, ὁ
βασιλεὺς πάντων τῶν αἰώνων, ἔδειξεν οὐρανῶν
πλατυτέραν καὶ ἄμαχον, τῶν ἀνυμνούντων σε
προστασίαν καὶ σκέπην καὶ τεῖχος ἀκράδαντον.

᾿Ωδὴ η΄. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Τυραννήσασα πόθῳ τοῦ Κτίστου σου,
Ἀργυρῇ, τὸ σὸν σῶμα ἀπήμβλυνας, ἐν γυναικείῳ
σώματι, κέντρα τυραννούντων, ἄθλους τοὺς θεί-
ους ὑποστᾶσα ἀνδρείως, φερώνυμε.

Ἐν εἰρκτῇ καθειρχθεῖσα, πανεύφημε Ἀργυ-
ρῇ, παραλόγως, τοὺς ἄφρονας ἐχθροὺς στερρῶς
κατέπληξας τῇ ὑπομονῇ σου, ἀναβοῶσα: εὐλο-
γεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Οὐρανῶν βασιλείας ἀπήλαυσας σὺν Χριστῷ,
Ἀργυρῇ βασιλεύουσα, κεκοσμημένη στίγμασι, καὶ
δεινῶν τῷ κάλλει, πίστει βοῶσα: εὐλογεῖτε τὰ ἔργα
τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἰσχυρόν μου σὺ εἶ τὸ κραταίωμα, οὐ
πτοοῦμαι διὰ τοὺς φθονοῦντάς με, ἀλλ' ἀνυμνῶ
σε, Δέσποινα, καὶ βοῶ τῷ σῷ τόκῳ, πάντα τὰ ἔργα
εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

᾿Ωδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρώτητος.

᾽Ωφθης τυραννούντων ἐν μέσῳ ὡσανεὶ παμ-
φάγων λύκων, μάρτυς Ἀργυρῇ, τὴν ἐκείνων μα-
νίαν ὄντως καταπαλαίουσα καὶ τῷ Σωτῆρι ἔνθεον
δῶρον σαυτὴν προσενέγκασα.

Οὐπερ ἠξιώθης ὁμίλου, ἥσπερ ἀπήλαυσας
νῦν δόξης, ὧ Ἀργυρῇ, τοὺς τελοῦντας τὴν πανα-
γίαν σου μνήμην πρέσβευε ἐπιτυχεῖν, ὡς ἔχουσα
τὴν παρρησίαν πρὸς τὸν Κύριον.

Σὺ νῦν ἐν σκηναῖς οὐρανόις, ὧ Ἀργυρῇ, κα-
τατρυφῶσα καὶ ταῖς τοῦ πανσέπτου Σωτῆρος φω-
τιζομένη ἀεὶ λαμπρότητι, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας φώ-
τισον καὶ τῶν κινδύνων ἐλευθέρωσον.

Θεοτοκίον.

Μόνος ὑπερέβην ὁ τάλας ὑπερβαλλόντως
Νινευίτας ἐν ταῖς ἀμαρτίαις, καὶ ὥφθην τῆς ὑψη-
λίου ἄχθος βαρύτατον, ἀλλὰ σὺ μόνη, πάναγνε,
σαῖς ἰκεσίαις με διάσωσον.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Φρικτὸν ἰδόντες θέαμα, οἱ τύραννοι ἐξέστησαν, ἦν γὰρ ἐνόμιζον εἶναι γυναῖκα ἀσθενεστάτην, ὀρῶντες ὑπομένουσαν καρτερικῶς τὰς βασάνους, ὑπὸ τὸν φόβον ἔκραζον: τῆς Ἀργυρῆς Θεὸς μέγας, ὁ ταύτη ἰσχὺν δωρήσας.

Καὶ τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους στιχηρὰ προσόμοια δ΄.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων.

Νενοηκῶς τῆς ψυχῆς σου, σοφέ, εὐγένειαν, καὶ τὸ τῆς διανοίας στερεὸν ὁ Δεσπότης ἐνέταξεν, Ἰάκωβε, τῷ χορῷ τῶν μαθητῶν τῶν προκρίτων αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσι πᾶσι τοῦτον αὐτὸν καταγγέλλειν σὲ ἀπέστειλε.

Πολυειδεῖς ὁ πανοῦργος ἐχθρὸς σου ἤγειρε τοὺς πειρασμοὺς καὶ πάθη, ἀλλὰ κάραν τὴν τούτου συνέτριψας, πανθαύμαστε Ἀργυρῆ, τῆ ἀνδρικῆ καρτερίᾳ σου, διὸ χορῷ σε γυναίων τῶν ἱερῶν συνηρίθμησεν ὁ Πλάστης σου.

Τοῦ ὀρωμένου θανάτου σὺ κατεφρόνησας, ὑπὲρ τοῦ ἀοράτου, Ἀργυρῆ σου Σωτῆρος, καὶ πάσας τὰς βασάνους ὑπέστης στερρῶς καὶ τὸν βίαιον θάνατον· καὶ διὰ τοῦτο ἐστέφθης χειρὶ αὐτοῦ, θείοις στέμμασιν ἀθλήσεως.

Δόξα εἰς τοὺς Αἴνους. Πλ. α΄.

Μελοποιηθὲν ὑπὸ Βασιλείου Μ. Γεωργιάδου.

(Δεξιῦ ψάλτου Χάσκιῳ).

Δεῦτε, φιλομάρτυρες πάντες, τὴν Χριστοῦ παρθενομάρτυρα Ἀργυρῆν, συνελθόντες εὐφημήσωμεν, σήμερον γὰρ τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως, παρ' αὐτοῦ, νομίμως ἀθλήσασα, ἀπέιληφε. Τὸν ὑπερήφανον ὄφιν τῆ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, τῆ εἰρκτῆ κατασυντρίψασα· τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ρωμαλαίαις φρεσίν, ὑπὲρ ἥλιον φαιδρύνασα.* Συγχάρητε οὖν, ἀγγέλων τὰ τάγματα καὶ μαρτύρων οἱ δῆμοι, ἅμα σὺν ἡμῖν τοῖς ἐπὶ γῆς, πανηγυρίζοντες καὶ δοξάζοντες αὐτήν, τὴν τὸ ἀθλητικώτατον αὐτῆς σκῆνος τῆ γῆ δωρησαμένην, ἰατροῖον παθῶν ψυχικῶν καὶ δεινῶν περιστάσεων.

Ἔτερον Δόξα. Ἦχος πλ. α΄.

Ἀθλητικὴν πανήγυριν δεῦτε σήμερον, πιστοί, εὐλαβῶς ἐπιτελέσωμεν, εὐχαριστοῦντες ᾠδαῖς πνευματικαῖς, τὸν θαυμαστὸν ἐν μάρτυσι Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν. Τὸ φρικτὸν γὰρ κράτος τῆς ἀσεβοῦς δυναστείας ἐν γυναικεῖα φύσει οὗτος κατηγωνίσαστο, καὶ τὴν ἑαυτοῦ θεῖαν δύναμιν, ἐν ἀσθενείᾳ ἐπλήρωσεν Ἀργυρῆς τῆς καλλιμάρτυρος.

* Τὸ Δοξαστικὸν περὶ τὸ τέλος ἐπεδιορθώθη ὑπὸ τοῦ αἰδ. κ. Νέστορος Σουσιλίδου.

Ταῖς αὐτῆς οὖν πρεσβείαις σῶσον, Θεὲ παντοδύναμε, τοὺς σὲ πιστῶς λατρεύοντας καὶ εὐλαβῶς ἐκτελοῦντας μνήμην αὐτῆς τὴν πανσέβαστον.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Δοξολογία Μεγάλη. Λειτουργία τοῦ Χρυσσοστόμου
καὶ ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

Μάρτυς τοῦ Κυρίου, πανευκλεῆς Ἀργυρῆ τρισμάκαρ, διαφύλαττε τοὺς τὸ σὸν σκῆνος προσκυνοῦντας ἐν πίστει τε καὶ πόθῳ· ἐκ βλάβης τε παντοίας παθῶν καὶ θλίψεων. (Μ.Γ.)

Ἄστρον ἀνατέταλκε φαεινὸν ἐκ τῆς Βιθυνίας ἢ πολὺαθλος τοῦ Χριστοῦ μάρτυς καὶ φωτίζει πιστῶν ἅπαν τὸ πλῆθος· τὴν Ἀργυρῆν τὴν ἔνδοξον μεγαλύνομεν.